

רע"פ 489/21 - ישראל ביטאו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 489/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

ישראל ביטאו

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז מרכז-lod בעפ"ג 35123-06-20 מיום 21.12.2020 שניתן על ידי השופת ד' מרשק מרום, השופט העמית י' צלקובnick והשופט ח' טרסי

בשם המבקש: עוזי שי לוי

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז מרכז-lod (השופט ד' מרשק מרום, השופט העמית י' צלקובnick והשופט ח' טרסי) בעפ"ג 35123-06-20 מיום 21.12.2020, בגין התקבל ערעור המשיבה על גזר דין של בית משפט השלום בנתניה (השופט מ' גרינברג) בת"פ 18-08-2020 מיום 24.5.2020.

2. ביום 2.10.2019 הוגש המבקש על פי הودאותו, בעבירה של פיצעה בנסיבות חמימות, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין).

כעולה מכתב האישום המתוקן, המבקש שהה ביום 28.7.2018 בקיוסק בעיר נתניה, והמתلون ניגש אליו, דחפו והפלו ארצתה. בתגובה, ביקש אחז בחוץ חד, התקדם לעבר המתلون אשר נסוג לאחר, וذكر אותו בbettito פעמיים.

עמוד 1

כתוצאה מהבדיקות, נגרמו למתלון שני פצעי דקירה: האחד, בדופן הבطن - בעומק של 5 סנטימטרים; והשני, מעלה לטבורו.

3. טרם נגזר דין, המבוקש הופנה לשירות המבחן לשם עירית תסקיר בעניינו. בתסקיר מיום 29.1.2020 שירות המבחן עמד על עברו הפלילי של המבוקש, ובכלל זה הרשותם בעירה של חבלת חמורה, אשר בגין נגזר עליו בעבר עונש של 8 חודשים מאסר בפועל אותו ריצה בשנת 2012. שירות המבחן העיריך את רמת הסיכון להישנות עיריות אלימות דומות מצד המבוקש כ"בינוי", וכן גם את חומרתה של האלימות הצפואה.

כן צוין, כי המבוקש מתקשה ליתן אמון בשירות המבחן ולשתף פעולה עמו, תוך שהוערך כי ברקע הדברים קיימים פערים תרבותיים מתקשים עליו לעשות כן. משכך, הומלץ על שילובו במסגרת טיפולית "יעודית לצעירים בני העדה האתiופית".

4. בתסקיר משלים מיום 21.5.2020 ציין שירות המבחן כי המבוקש נמצא אומנם בתחום ההליך הטיפולי, אך ניכר כי הוא מעוניין לשנות את אורחות חייו, בין היתר, על רקע לידתו הצפואה של בנו הראשון; וכי עונישה של מאסר בפועל עלולה להקשות על יכולתו להשתקם, שכן הוא יתקשה לפרנס את משפחתו ולהשקייע את המשאבים הדרושים בהמשך הטיפול.

לאור האמור, הומלץ לשירות המבחן על העמדת המבוקש בצו מבחן למשך שנה שבמהלכה ישולב בטיפול מתאים, ועל עונישה "كونקרטיות שיקומית" של 350 שעות של"צ.

5. בית משפט השלום עמד בגזר דין על חומרת מעשיו של המבוקש, אשר הגיעו פגיעה של ממש בגוףו של קרובו בעירה. נקבע, כי אומנם המתלון – אשר ככל הנראה היה שיכור בעת האירוע-החל להתרגות במבוקש, אולם האחרון הגיע באופן לא מיידי, תוך שהתכוון לפגוע במתלון.

עוד נקבע, כי מידניות העונישה בעיריות אלימות מהסוג שבו הורשע המבוקש כוללת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר בפועל בגין סורג ובריח לתקופה שבין 8-20 חודשים. זאת, תוך שניתן מקהל מסוים לעובדה שהעיריה לא תוכננה מראש, וכן שהמבוקש לא הצדיך בחפש החד מבעוד מועד.

בבאו לקבוע את עונשו של המבוקש, שקל בית המשפט לחומרא את עברו הפלילי, הכולל 2 הרשעות קודמות, כמתואר לעיל. מנגד, שקל בית המשפט לקוala את השינוי החובי של באורך חייו של המבוקש לראשונה, כעולה מהתסקיר המשלים שנערך בעניינו, ורצונו להשתלב בטיפול תוך שהוא משתף פעוליהם שירות המבחן.

בנסיבות אלו, קבע בית משפט השלום כי קיימים סיכוי של ממש לשיקומו של המבוקש, וכי יש לחרוג לקוala ממתחם העונש שנקבע לו בהתאם להוראת סעיף 40(א) לחוק העונשין. זאת, תוך איזון בין שיקולי שיקומובין שיקולי העונישה הנוספים הנדרכים לעניין.

לאור כל האמור, נגזרו על המבוקש 6 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, לבב' עבירות אלימות מסווג פשע; 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, לבב' עבירות אלימות מסווג עונן; צו מבוחן למשך שנה, שבמהלכה יהא נתון בפיקוח שירות המבוחן; קנס בסך 1,500 ש"ח; ופייצוי למתלוון בסך 2,000 ש"ח.

.6. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המשיבה על גזר הדין.

נקבע, כי לנוכח חומרת מעשיו של המבוקש, ובשים לב לנזק שנגרם למתלוון בפועל, כמו גם לפוטנציאלי הנזק אשר עלול היה להיגרם כתוצאה מדקירתו פעמיים באחור רגיש בגופו – הרי שקיים צורך בהעברת מסר עונשי מרתיע, וכי הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם הוא 12 חודשים הוא 12 חודשים מאסר בפועל.

עוד נקבע, כי מתקייר שירות המבחן עליה שהמשיב מצוי בתחילת ההליך הטיפול בעניינו, וכי בדיקת שתן שנעשתה לו בתקופה זו הניבה תוצאות "שאיןן חד משמעות". בנסיבות אלה, נקבע כי לא ניתן לחזור ממתחם העונש משיקולי שיקום עד כדי נשיאת עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות בלבד.

עם זאת, לנוכח הכלל שלפיו ערצת הערעור אינה נוטה למצות את הדין בערעור על קלות העונש, נקבע כי המבוקש ישא בעונש של 10 חודשים מאסר בפועל בגין סורג וברית, באופן החורג לkolא "במקצת" ממתחם העונשה ההולם.

.7. מכאן הבקשה שלפניי, אשר הוגשה כשלצידה בקשה לעיקוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבוקש.

בבקשה נטען, בעיקרו של דבר, כי המבוקש שולב בטיפול "עודי" אשר הותאם לצרכי הייחודיים כבן לקהילה האתנופית. לשיטת המבוקש, הבקשה עוסקת ב"שאלת אלה עקרונית" באשר למשקל שיש ליתן להליך "השיקום המיוני" שבו השתתף.

נוספ' על כך נטען, כי נסיבותו האישיות של המבוקש – ובכלל זה, לידת בנו הראשון במהלך שמיעת הערעור, הודיעו וחרתו על מעשיו, והעובדה שכבר ריצה 4 ימי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות – כל אלו מצדיקות את קבלת הבקשה, תוך מתן הזדמנות לבקשת המשיך בהליך השיקום שבהם החל.

.8. דין הבקשה להידחות.

cidou, רשות לערער "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית, או כאשר נגרם למבקר עיוות דין. זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש כשלעצמה, לא תינתן רשות ערער אלא כאשר העונש שנגזר על המבוקש סוטה באופן קיצוני מדיניות הנהוגת במקרים דומים (רע"פ 9275/20 בנאוש נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (12.1.2021)).

הבקשה דן אינה נמנית עם מקרים אלו. חרף ניסיונו של המבוקש לשווות לטענותיו בסות עקרונית, הרי שמעיוון בהן עולה כי הן נתועות כל כולן בדיל"ת אמותיו ובענינו הפרטני.

9. אין להקל ראש בחומרת מעשיו של המבוקש, אשר ذكر את המתלונן פעמיים באמצעות חפץ חד, באופן שהוביל לפציעה عمוקה בבטנו. כל זאת, בשל התגורות מסוימת מצד המתלונן, ועל אף שכבר לא שקרה כל סכנה מצד זו. רק במקרה רב נמנעה תוצאה טראנית וקשה הרבה יותר.

על בתי המשפט להימנע מגישה סלחנית כלפי עבירות אלימות מעין אלו, ולשלוח מסר מרתייע שלפיו העונש הראוי בגין עבירות אלו הוא מאסר בפועל לאחרori סוג ובריח (רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (18.11.2020)). זאת, בפרט בשים לב לעברו הפלילי של המבוקש, אשר ריצה בעבר עונש של 8 חודשים מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירה של חבלה חמורה, ולא היה לכך כדי להרטיע אותו מלשוב ולבצע עבירה אלימوت.

לאור כל האמור, אני סבור כי העונש אשר נגזר על המבוקש אינו מחמיר עמו, ובוודאי שלא במידה המצדיקה רשות ערעור.

10. לא נعلم מענייני כי המבוקש פسع את פסיעותיו הראשונות בדרך שיקומו. ניתן רק לקוות כי המבוקש יתמיד במאচיזו אלו בין כותלי בית הסוהר, וחזקה על שירות בית הסוהר כי יעשה כל הנitin כדי לסייע בידו.

11. הבקשה נדחתת אפוא. ממילא מתיתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשפ"א (26.1.2021).

שׁוֹפֵט